

بررسی فراوانی تریکوسترونزیلوس در لوله گوارش گوسفند و بزه‌های ذبح شده در کشتارگاه کاشان، سال ۱۳۸۱

صفرعلی طالاری^۱، محسن اربابی^۲

خلاصه

سابقه و هدف: با توجه به نقش احتمالی انگلهای لوله گوارش حیوانات اهلی در انتقال آلودگی به انسان، شیوع متفاوت آنها و عدم اطلاع از وضعیت آلودگی نشخوارکنندگان در کشور، این مطالعه به منظور تعیین فراوانی آلودگی به *Trichostrongyloidea* در لوله گوارش دامهای ذبح شده در کشتارگاه کاشان، سال ۱۳۸۱ صورت پذیرفت.

مواد و روش‌ها: تحقیق به روش توصیفی و تصادفی بر روی ۱۵۸ دام که در کشتارگاه کاشان ذبح شدند، انجام گرفت. کلیه قسمتهای لوله گوارش حیوان جدا و در ظرف فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شد، سپس جهت تشخیص آلودگی انگل به آزمایشگاه انگل‌شناسی دانشکده پزشکی کاشان منتقل گردید. اطلاعات مربوط به دامها از قبیل: جنس، نوع دام، محل آناتومی و شدت آلودگی در فرم اطلاعاتی ثبت شد. داده‌های فرم اطلاعاتی طبقه‌بندی و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: از ۱۵۸ دام مورد آزمایش ۸۰ راس گوسفند و ۷۸ راس بز بودند. آلودگی کرمی در گوسفندان ۸۷/۵ درصد و در بزها ۸۳/۳ درصد بود، ضمن آنکه آلودگی به تریکوسترونزیلیده آ در کلیه نمونه‌ها در جنس ماده بیشتر از جنس نر و بیشترین شدت آلودگی به یک انگل ۳۲/۹ درصد بود. بیشترین موارد آلودگی در روده باریک گوسفندان و بزها، نماتودیروس ئوآرتیانوس با شیوع ۷۳/۷ و ۶۴ درصد و در شکمبه و نگاری، مارشالاژیا مارشالی به میزان ۸۰ و ۸۳ درصد بود.

نتیجه‌گیری: آلودگی به تریکوسترونزیلیده آ در دامهای مورد مطالعه از شیوع بالایی برخوردار بود. با توجه به نقش احتمالی انگلها در انتقال آلودگی به انسان باید اقدامات کنترلی و درمانی صورت گیرد. همچنین تحقیقات بیشتر در خصوص روشهای پیشگیری و کنترل آلودگی توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: تریکوسترونزیلوس، گوسفند، بز، کشتارگاه کاشان

۱- دانشیار، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی، گروه انگل‌شناسی

۲- مربی، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی، گروه انگل‌شناسی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۳/۷/۲

تاریخ تایید مقاله: ۸۴/۶/۲

پاسخگو: دکتر صفرعلی طالاری

کاشان، کیلومتر ۵ جاده راوند، بیمارستان شهید بهشتی

مقدمه

در ایران شیوع آلودگی به انواع تریکوسترونزیلوس در گوسفندان ۱۷-۵۸ درصد و در بزها ۲-۳۵-۲۲ درصد، آلودگی به نماتودیروسها در گوسفندان ۷۲-۱۰ درصد و در بزها ۷۶-۲۳ و آلودگی کرمی شکمبه و نگاری در گوسفندان ۸۶ درصد و در بزها ۳/۸۸ درصد گزارش شده است (۳ و ۴ و ۵ و ۶).

آلودگی به انگلهای فوق می‌تواند موجب بی‌اشتهایی، کاهش رشد، کاهش تولیدات دامی، توقف رشد اسکلت بندی و در صورت آلودگی شدید باعث تلف شدن دام گردد (۴ و ۷).

با توجه به تنوع آب و هوایی و شرایط جغرافیایی مناطق مختلف ایران، محققین و سازمانها بدون هماهنگی و اطلاع کافی از عملکرد سایر همکاران و مؤسسات، در زمینه‌های خاصی از بیماریهای مشترک، اقداماتی صورت داده‌اند که متأسفانه نتایج کاملی دربرداشتن است. برای جلوگیری از زئونوزها لازمست از

بسیاری از انگلهای خانواده تریکوسترونزیلوس بین انسان و حیوان، مشترک هستند و انتشار جهانی دارند. قابلیت انتقال برخی از این انگلها از حیوانات گیاهخواری مثل گوسفند، بز و گاو به انسان وجود دارد. انگلهای این خانواده، موجوداتی کوچک، فاقد دهان و یا با دهان کوچک بدون تاج برگدار و فاقد دندان می‌باشند. در کرمهای نر کیسه جفتگیری رشد زیادی کرده و از دو قطعه جانبی و یک قطعه میانی تشکیل شده است. عمده انگلهای این خانواده در روده باریک گوسفند، بز، گاو، گاو میش، شتر، اسب و سایر مهره‌داران وجود دارند. مهمترین جنسهای انگلی این خانواده تریکوسترونزیلوس، اوسترتاژیا، نماتودیروس، نماتودیرلا، کوپریا، مارشالاژیا، کاملوسترونزیلوس، همونکوس، پاراکوپریا و میستوسایروس می‌باشند (۱ و ۲).